Ministerie van Asiel en Migratie

De Minister van Asiel en Migratie

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20011
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/ministeries/ministerie-van-asiel-en-migratie

Datum
3 november 2026

Onze referentie
7150432

Bijlage(n)
3

nota

Beslisnota bij Kamerbrief Landenbeleid Iran

1. Aanleiding

Op 27 augustus 2026 heeft de minister van Buitenlandse Zaken een Algemeen Ambtsbericht gepubliceerd over de situatie in Iran (bijlage 1). Dit ambtsbericht beslaat de verslagperiode van september 2023 tot en met juli 2026. Dit ambtsbericht gaf aanleiding om het eerder dit jaar ingestelde besluit- en vertrekmoratorium (BVM) niet te verlengen en van rechtswege te laten verlopen. Tevens geeft dit ambtsbericht aanleiding om het landenbeleid te actualiseren. Nu het eerder dit jaar ingestelde BVM reeds is verlopen en het landenbeleid met deze nota is geactualiseerd kan weer worden beslist op asielaanvragen van Iraanse asielzoekers. Tevens bevat dit ambtsbericht nadere informatie die nodig is ingevolge Afdelingsjurisprudentie.[1]

Naar aanleiding van dit nieuwe ambtsbericht wordt u via deze nota geadviseerd over het te voeren landgebonden asielbeleid voor Iran.

2. Geadviseerd besluit

- U wordt geadviseerd om:Aan te nemen dat er sprake is van een relatief lager niveau van willekeurig geweld zoals bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatieverordening voor alle provincies van Iran.
- De andere onderdelen van het landgebonden asielbeleid ongewijzigd te laten.

3. Kernpunten

- In de verslagperiode was er sprake van terugkerende binnenlandse onrust. Met als dieptepunt de met harde hand neergeslagen protesten in januari 2026. Daarnaast was Iran tweemaal in oorlog met de Verenigde Staten en Israël, namelijk tijdens de Twaalfdaagse Oorlog (13 juni 2025 – 24 juni 2025) en de Iranoorlog (28 februari 2026 – heden).
- Tijdens de verslagperiode zijn twee duidelijke pieken in conflictgerelateerd geweld te zien; deze waren gerelateerd aan de Twaalfdaagse Oorlog en (het begin van) de Iranoorlog. Daaromheen was geen significante stijging of daling te zien van het aantal gevallen van geweld door een gewapend conflict in Iran als geheel. De aanvallen die Israël en de Verenigde Staten uitvoeren op Iran in de Iranoorlog lijken voornamelijk gericht te zijn op

[1] Dit betreft jurisprudentie over de positie van afvalligen (ECLI:NL:RVS:2026:1326 en ECLI:NL:RVS:2026:1439) en de vraag of Iraniërs na lang verblijf in het Westen meer dan voorheen als verdacht of bedreiging worden gezien door het regime gezien de actuele ontwikkelingen in Iran (ECLI:NL:RVS:2026:2652).

militaire, veiligheids- en aan de staat gelieerde doelen. Daarbij vallen in beperkte mate burgerslachtoffers.
- De kans om op dit moment als burger slachtoffer te worden van willekeurig geweld door het gewapend conflict is dermate gering, dat de individuele omstandigheden zeer veel gewicht moeten hebben om te komen tot een reëel risico op ernstige schade. Dit leidt tot de conclusie dat er sprake is van een relatief lager niveau van willekeurig geweld zoals bedoeld in artikel 15, onder c van de Kwalificatieverordening voor alle provincies van Iran.
- Er is weliswaar enig onderscheid te maken tussen enkele provincies die zwaarder zijn geraakt dan de andere delen van Iran, maar alle omstandigheden beziend, valt de situatie in alle provincies binnen de bandbreedte van een relatief lager niveau van willekeurig geweld.
- Ten aanzien van de groep 'christenen die evangeliseren' die als systematisch vervolgd wordt aangemerkt in het huidige beleid bestaat er geen aanleiding om wijzigingen door te voeren.
- Ten aanzien van de reeds eerder aangemerkte risicoprofielen bestaat er ook geen aanleiding om wijzigingen door te voeren. Wel moet bij de individuele beoordeling rekening gehouden worden met de verslechterde situatie voor bepaalde groepen in Iran.
- Deze risicoprofielen betreffen:
    - bahai's;
    - christenen die nieuwe kerken of huiskerken bezoeken;
    - personen die actief zijn in de politiek, journalistiek, op het gebied van de mensenrechten of een ander maatschappelijk terrein (in het bijzonder op het terrein van vrouwenrechten en de rechten van etnische minderheden); en
    - LHB.
- Deze informatie biedt voldoende houvast om het beslissen op asielaanvragen uit Iran te hervatten en het BVM niet te verlengen.

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
3 november 2026

Onze referentie
7150432

4. Toelichting

Niet verlengen BVM

Na het uitbreken van de Iranoorlog op 28 februari 2026 hebben de gebeurtenissen in Iran zich in snel tempo opgevolgd. Op 23 maart 2026 werd een BVM ingesteld voor de duur van 6 maanden omdat door de snel veranderende omstandigheden en onzekerheid over het vervolg van het gewapende conflict en gebrek aan accurate en objectieve informatie over de veiligheidssituatie en de politieke situatie na het overlijden van opperste leider Khamenei, in zijn algemeenheid onvoldoende duidelijkheid bestond om tot een deugdelijk gemotiveerde beslissing op asielverzoeken van Iraniërs te kunnen komen en/of over te kunnen gaan tot gedwongen vertrek van vreemdelingen naar Iran. In september, toen het BVM van rechtswege zou verlopen, was al duidelijk dat de actuele (veiligheids)situatie in Iran voldoende duidelijk was om op korte termijn nieuw landenbeleid te formuleren. Om die reden bent u niet geadviseerd om het BVM te verlengen en is het BVM in september van rechtswege verlopen.

4.1 Achtergrond

Recente ontwikkelingen

In Iran hebben in het verleden vele golven van protesten plaatsgevonden. Zo was er gedurende de vorige verslagperiode sprake van een uitzonderlijk lange en

heftige periode van demonstraties en maatschappelijke onrust; de zogenaamde *'Vrouw, leven, vrijheid-protesten'* van 2022.

In deze verslagperiode vonden wederom massale protesten plaats. De protesten begonnen op 28 december 2025 in Teheran en groeiden daarna uit tot landelijke protesten. Directe aanleiding voor deze protesten was een scherpe koersdaling van de Iraanse munteenheid en de bijbehorende inflatie. De demonstraties hadden een grote reikwijdte en verspreidden zich snel naar alle provincies. De protesten gaven uiting aan de woede en frustratie over toenemende armoede, aanhoudende economische malaise en corruptie. De autoriteiten blokkeerden het internet, mobiel dataverkeer en telefoondiensten en gingen uiteindelijk over tot het hardhandig neerslaan van de protesten. De repressie bereikte op 8 en 9 januari 2026 het hoogtepunt. Het extreem hardhandige optreden van de veiligheidstroepen in deze periode kostte duizenden, en mogelijk tienduizenden Iraniërs het leven en had tot gevolg dat de protesten in januari weer uitdoofden. Vrijheden zoals de politieke uitingsvrijheid, persvrijheid en internetvrijheid waren aan een verdere verslechtering onderhevig als gevolg van de Twaalfdaagse oorlog, de landelijke protesten in 2026 en de Iranoorlog. Zie hieromtrent meer onder punt 4.3.

4.2 Behoud huidig beleid

Het onderhavige ambtsbericht geeft geen aanleiding om verdere wijzigingen in het huidige beleid door te voeren t.a.v. de groep die is aangemerkt als groep die systematisch wordt blootgesteld aan vervolging. Tevens geeft het onderhavige ambtsbericht geen aanleiding om verdere wijzigingen door te voeren in het huidige beleid t.a.v. risicoprofielen, adequate opvang en groepen die geen binnenlands beschermingsalternatief hebben. De landeninformatie over de situatie in Iran wordt uiteraard wel betrokken bij de individuele beoordeling en zal er, gezien de verslechterde situatie in Iran, voor bepaalde groepen toe leiden dat relatief vaker geconcludeerd wordt dat zij te vrezen hebben bij terugkeer. De verslechtering ziet specifiek op het risicoprofiel personen die actief zijn in de politiek, journalistiek, op het gebied van de mensenrechten of een ander maatschappelijk terrein en het risicoprofiel bahai's.

4.2.1 Behoud huidig beleid t.a.v. groepsvervolging

Groepsvervolging (in de zin van artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag):

- christenen die evangeliseren

In de huidige verslagperiode konden Iraniërs die evangeliserende activiteiten ondernamen zoals het importeren en verspreiden van Perzischtalige bijbels, het organiseren en leiden van bijeenkomsten met bekeerlingen, het dopen van bekeerlingen, of evangeliseren, te maken krijgen met arrestatie en detentie. Hoewel er sprake is van een toenemende secularisering in de Iraanse samenleving en een groot deel van de bevolking niet praktiserend moslim is, associeerden de autoriteiten evangelische groepen vaak met westerse missionering. Doorgaans hielden de aanklachten tegen evangeliserende christenen dan ook verband met de nationale veiligheid. Zo legden de autoriteiten in sommige gevallen een koppeling met Israël, waarbij zij evangelische christenen in verband brachten met de Mossad. Uit het onderhavige ambtsbericht blijkt dus dat de omvang en de zwaarte van de vervolging van christenen die evangeliseren niet substantieel is veranderd sinds de vorige verslagperiode. Er is daarom geen reden om het huidige beleid te wijzigen t.a.v. de groepsvervolging van christenen die evangeliseren.

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
3 november 2026

Onze referentie
7150432

4.2.2 Behoud huidig beleid t.a.v. risicoprofielen
Risicoprofielen:

- bahai's;
- christenen die nieuwe kerken of huiskerken bezoeken;
- personen die actief zijn in de politiek, journalistiek, op het gebied van de mensenrechten of een ander maatschappelijk terrein (in het bijzonder op het terrein van vrouwenrechten en de rechten van etnische minderheden);
- LHB's (lesbiennes, homoseksuelen en biseksuelen). N.b. transgenders zijn dus niet als risicoprofiel aangewezen in het huidige beleid.

Voor personen die vallen onder de risicoprofielen geldt dat zij in algemene zin een groter risico kunnen lopen om slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade. Als een vreemdeling binnen een risicoprofiel valt, dan beoordeelt de IND de individuele omstandigheden van het geval, afgezet tegen de positie van het risicoprofiel waartoe de persoon behoort en de algemene (veiligheids)situatie in het land van herkomst. Aan de hand van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden, de verrichte activiteiten, eventuele eerdere gebeurtenissen en eerdere blootstelling aan daden van vervolging of ernstige schade, beoordeelt de IND of de vreemdeling een reëel risico op vervolging of ernstige schade loopt. Het nieuwe ambtsbericht geeft geen aanleiding om aan te nemen dat de positie voor voornoemde profielen significant is veranderd. Er is nog steeds een individuele beoordeling vereist om vast te stellen of de vreemdeling te vrezen heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade. Er is daarom geen reden om het huidige beleid te wijzigen t.a.v. de reeds bestaande risicoprofielen.

bahai's
Wel dient te worden benoemd dat de situatie voor bahai's is verslechterd en dat repressie van bahai's is toegenomen in de verslagperiode. Zo kwamen bahai's na de Twaalfdaagse Oorlog en de Iranoorlog sterker in de negatieve aandacht van de autoriteiten te staan. Zo kregen volgens het ambtsbericht honderden bahai's te maken met invallen in woningen en op werkplekken, huiszoekingen, arrestaties, (langdurige) ondervragen en veroordelingen. Vooralsnog is de positie van bahai's, waarvan het aantal wordt geschat op 300.000, echter niet dusdanig verslechterd dat een wijziging van het huidige beleid t.a.v. dit risicoprofiel noodzakelijk is. De verslechterde positie van bahai's zal wel betrokken worden bij de individuele beoordeling en er mogelijk toe leiden dat relatief sneller zal worden aangenomen dat er een gegronde vrees bij terugkeer is.

Christenen die nieuwe kerken of huiskerken bezoeken
Er vindt nog steeds vervolging plaats van zowel erkende als niet-erkende christenen en christenen staan nog steeds onder druk. Zij kunnen slechts in een zeer beperkt kader diensten houden in hun kerkgebouwen en religieuze feesten vieren. Kerken worden ook actief gemonitord. Tegelijkertijd blijkt niet dat bezoekers van nieuwe kerken of huiskerken per definitie te vrezen hebben. Indien huiskerken in de ogen van de autoriteiten "te ver" gingen, kon het bezoeken ervan leiden tot ondervraging, bedreiging, arrestatie en/of strafrechtelijke vervolging. Niet elk bij de autoriteiten bekend bezoek aan een huiskerk door een bekeerde christen leidt zonder meer tot strafrechtelijke vervolging. Vermoedelijke leiders werden vaak zwaarder strafrechtelijk vervolgd. Niet alle (bezoekers van) huiskerken hebben dus te vrezen voor vervolging en ook zijn er geen aanwijzingen dat er sprake is van een actief opsporingsbeleid. Een individuele beoordeling aan

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
3 november 2026

Onze referentie
7150432

de hand van de landeninformatie en het relaas van de vreemdeling is dus aangewezen.

Personen die actief zijn in de politiek, journalistiek, op het gebied van de mensenrechten of een ander maatschappelijk terrein
In het bijzonder dient te worden benoemd dat de situatie van mensen die zich uitspreken tegen het regime is verslechterd t.o.v. de vorige verslagperiode. Zo is er in de verslagperiode onder andere nieuwe wetgeving gelanceerd (de Spionagewet) waarmee de Iraanse autoriteiten de mogelijkheid krijgen om zware straffen op te leggen voor een breed scala aan activiteiten. Op grond van de wet kon het plaatsen van een foto op de sociale media of het sturen van een foto naar een oppositioneel mediakanaal worden aangemerkt als spionage. Tegelijkertijd stelt het ambtsbericht dat verschillende maatschappelijke groepen, waaronder vrouwen, jongeren en etnische minderheden, op uiteenlopende manieren uiting bleven geven aan hun onvrede. Verder is de ruimte om te demonstreren sinds de protesten van januari 2026 en het uitbreken van de Iranoorlog verder ingeperkt en worden demonstraties al snel gelabeld als politieke oppositie en een gevaar voor de nationale veiligheid. Deelnemers van demonstraties en passanten konden te maken krijgen met intimidatie, ontslag, ondervraging, arrestatie, mishandeling, marteling en/of veroordeling tot jarenlange gevangenisstraffen en in sommige gevallen de doodstraf. Demonstranten buiten Teheran werden vaak zwaarder aangepakt dan in de hoofdstad, zowel qua geweld als qua bestraffing.

De verslechterde situatie positie voor vreemdelingen met dit risicoprofiel (personen die actief zijn in de politiek, journalistiek, op het gebied van de mensenrechten of een ander maatschappelijk terrein) kan tot gevolg hebben dat bij de individuele beoordeling van de vreemdelingen met dit risicoprofiel sneller dan voorheen zal worden aangenomen dat er sprake is van voldoende individuele omstandigheden om te spreken van gegronde vrees voor vervolging. Bij de individuele beoordeling zal deze landeninformatie dan ook steeds worden betrokken.

Afvalligen
Ten aanzien van afvalligen (inclusief bekeerlingen) die hun afvalligheid actief uitdragen is naar aanleiding van het vorige ambtsbericht geconcludeerd dat zij niet (langer) beleidsmatig aangemerkt hoeven te worden als risicoprofiel. Dit gelet op de verdergaande secularisering van de Iraanse samenleving, het zeer geringe aantal incidenten, de mate waarin een persoon die afvallig is volgens het ambtsbericht zijn leven kan leiden in Iran zonder problemen te ondervinden. Daarnaast is relevant hoe iemand de eigen geloofsovertuiging uitdraagt en of iemand voor een andere geloofsovertuiging evangeliseert dan wel of iemand het andere geloof, de afvalligheid of het atheïsme voor zich houdt. Dit beeld wordt in het huidige ambtsbericht onderstreept en biedt daarom geen aanleiding om het beleid te wijzigen. Zo zijn er geen gevallen bekend van (strafrechtelijke) vervolging van personen die hun afvalligheid privé hielden. Aanklachten en veroordelingen wegens afvalligheid kwamen in de praktijk zelden voor. Er waren verschillende situaties waarin Iraanse burgers officieel hun religie kenbaar moesten maken tegenover de overheid, bijvoorbeeld bij het aanvragen van een nationale identiteitskaart, rijbewijs of paspoort. Er is geen blijk dat wanneer iemand het veld met betrekking tot de religie niet invulde, dit leidde tot vervolging. Volgens het ambtsbericht kwam het voor dat de ambtenaar dan eigenhandig “islam” invulde. Het is vooralsnog dus niet nodig het beleid voor

afvalligen te wijzigen. Op grond van een individuele beoordeling kan op basis van individuele omstandigheden nog steeds geconcludeerd worden dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

4.2.3 Adequate opvang
Ten aanzien van opvang voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen (amv's) wordt in het huidige beleid aangenomen dat er sprake is van adequate opvang. Er is geen aanleiding om dit te wijzigen.

4.2.4 Beschermingsalternatief
Ten slotte wordt in het beleid voor de volgende categorieën aangenomen dat het niet mogelijk is om bescherming in te winnen van de autoriteiten en/of internationale organisaties:

- Slachtoffers van eergerelateerd geweld;
- Slachtoffers van seksueel geweld; of
- LHBTIQ+.

Er is geen aanleiding om dit beleid te wijzigen.

4.3 Wijzigingen in huidige beleid

15c
Op 28 februari 2026 brak de Iranoorlog uit tussen Israël en de Verenigde Staten en Iran. Op de eerste dag vonden gerichte aanvallen plaats op het Iraanse leiderschap. Daarbij kwamen opperste leider Khamenei en tientallen hooggeplaatste functionarissen om het leven. Verspreid over Iran vonden aanvallen plaats op militaire doelen, waarbij ook civiele gebouwen en infrastructuur zoals woonwijken, scholen, universiteiten, ziekenhuizen, ontziltingsinstallaties, opslagtanks, energiecentrales, gebedshuizen, spoorwegen en bruggen schade opliepen. In bepaalde periodes van het conflict was er sprake van een staakt-het-vuren overeenkomst dat slechts deels werd nageleefd. Na de initiële intensieve fase van de oorlog is het gewapend conflict gestabiliseerd en vinden er sporadisch geweldsuitbarstingen plaats. In april 2026 ging een staakt-het-vuren in tussen de VS, Israël en Iran en in juni werd een raamovereenkomst getekend. Tegelijkertijd bleven wederzijdse beschietingen en luchtaanvallen rond de Straat van Hormuz zich voordoen. Op dit moment is er geen staakt-het-vuren, maar bevindt het gewapend conflict zich nog steeds in een stabielere fase ten opzichte van de initiële intensievere fase en zijn geweldsuitbarstingen sporadisch. De sporadische geweldsuitbarstingen vinden voornamelijk plaats rond de Straat van Hormuz.

Gelet op vorengaande wordt er aanleiding gezien om aan te nemen dat er sprake is van een relatief lager niveau van willekeurig geweld door het gewapend conflict in het kader van artikel 15, onder c, Kwalificatieverordening in elke provincie van Iran. Er is weliswaar enig onderscheid te maken tussen enkele provincies die zwaarder zijn geraakt dan de andere delen van Iran, maar alle omstandigheden beziend, valt de situatie in alle provincies binnen de bandbreedte van een relatief lager niveau van willekeurig geweld. Zie voor een uitgebreide beschrijving van de veiligheidssituatie voor de belangrijkste provincies de 15c beoordeling (bijlage 2).

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
3 november 2026

Onze referentie
7150432

4.4 Politieke context

Zowel in de Tweede Kamer als in media is er veel aandacht geweest voor de situatie in Iran. Zo heeft u op 1 juli jl. gereageerd op een petitie over de positie van Iraanse asielzoekers in Nederland die door de Kamer in ontvangst is genomen.[2] Verwachting is dat de situatie in Iran veel aandacht zal blijven krijgen vanuit de politiek, het maatschappelijk middenveld en de media.

4.5 Uitvoering

4.5.1 IND

Als het gaat om eerste asielaanvragen dan stond Iran in 2025 niet in de top 10 nationaliteiten die eerste asielaanvragen hebben gedaan in Nederland. Het aantal asielaanvragen van Iraniërs vormt daarmee een beperkt deel van het totaal. Door vreemdelingen met de Iraanse nationaliteit zijn in 2024 307 eerste asielaanvragen gedaan, in 2025 431 en in 2026 tot en met september 331. Het aantal herhaalde asielaanvragen in 2026 tot en met september bedroeg 50.

4.5.1.1 Uitspraken Afdeling

Op 12 maart 2026 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) uitspraak gedaan in twee zaken van afvalligen uit Iran.[3] De Afdeling concludeerde dat er onduidelijkheid was over het risico dat afvalligen lopen bij terugkeer naar Iran, in het bijzonder ten aanzien van het risico dat afvalligen lopen om bij terugkeer op de luchthaven te worden ondervraagd en het risico dat de autoriteiten op de hoogte raken van het feit dat zij een asielaanvraag hebben ingediend in het buitenland en dat zij afvallig zijn. De minister werd opgedragen nader onderzoek te doen naar de actuele situatie van afvalligen en atheïsten in Iran. In dit ambtsbericht wordt uitgebreid stilgestaan bij de positie van afvalligen en atheïsten en de situatie op het vliegveld bij terugkeer. Daarmee is voldaan aan de opdracht van de Afdeling. Met deze recente informatie kan de IND een zorgvuldige beoordeling maken van de risico's die afvalligen en atheïsten lopen bij terugkeer naar Iran.

Tevens is de minister door de rechtspraak opgedragen onderzoek te doen naar de actuele situatie van Iraniërs die terugkeren uit het Westen.[4] In dit ambtsbericht is stilgestaan bij de positie van terugkeerders en de eventuele problemen waar zij tegenaan zouden kunnen lopen bij terugkeer naar Iran. Het ambtsbericht stelt dat er uit de beschikbare informatie niet blijkt dat Iraniërs die terugkeerden naar Iran louter vanwege hun terugkeer uit het Westen een groter risico liepen.

4.5.2 Terugkeer

Gedwongen terugkeer naar Iran vond de laatste jaren nauwelijks plaats. De Iraanse autoriteiten geven immers geen vervangende reisdocumenten af. Gedwongen terugkeer is alleen mogelijk met een geldig paspoort. Bewaringsmaatregelen ter fine van gedwongen vertrek naar Iran worden dan ook niet opgelegd. De inbewaringstelling van Iraanse Dublinclaimanten is wel mogelijk. Personen die vrijwillig willen terugkeren naar Iran, zijn vrij om dit te doen en kunnen daarbij indien mogelijk ondersteuning krijgen van de DTenV.

[2] Kamerstukken II, 2025–2026, 19 637, nr. 3609.

[3] ECLI:NL:RVS:2026:1326, ECLI:NL:RVS:2026:1439.

[4] ECLI:NL:RVS:2026:2652.

Directoraat-Generaal Migratie
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
3 november 2026

Onze referentie
7150432

4.6. Landgebonden asielbeleid andere EU-lidstaten

In oktober 2026 zijn de resultaten van een EUAA query, met als onderwerp landgebonden asielbeleid Iran (bijlage 3), verschenen. Nederland heeft het initiatief genomen tot het uitzetten van deze query. Elf landen hebben gereageerd.

- Geen enkel land gaf aan dat ze t.a.v. Iran aannamen dat er sprake was van de hoogste mate van willekeurig geweld zoals bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, Kwalificatieverordening.
- Een vijftal landen hebben specifieke groepen geïdentificeerd en voeren specifiek beleid ten aanzien van deze groepen.
- Twee landen zien een mogelijkheid voor een binnenlands beschermingsalternatief in Iran.
- Zeven landen gaven aan dat er vrijwillige terugkeer plaatsvindt naar Iran. Slechts drie landen gaven aan dat er in de laatste drie maanden ook gedwongen terugkeer heeft plaatsgevonden naar Iran.

4.7 Communicatie

Indien u akkoord gaat met bovenstaande adviezen zal de Tweede Kamer per bijgevoegde brief geïnformeerd worden.

5. Informatie die zich niet leent voor openbaarmaking

De persoonsgegevens van de ambtenaren zijn niet openbaar ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.